Instituto bilingüe eslovaco-español en Nové Mesto nad Váhom, 2016

PALABRA

15. vydanie

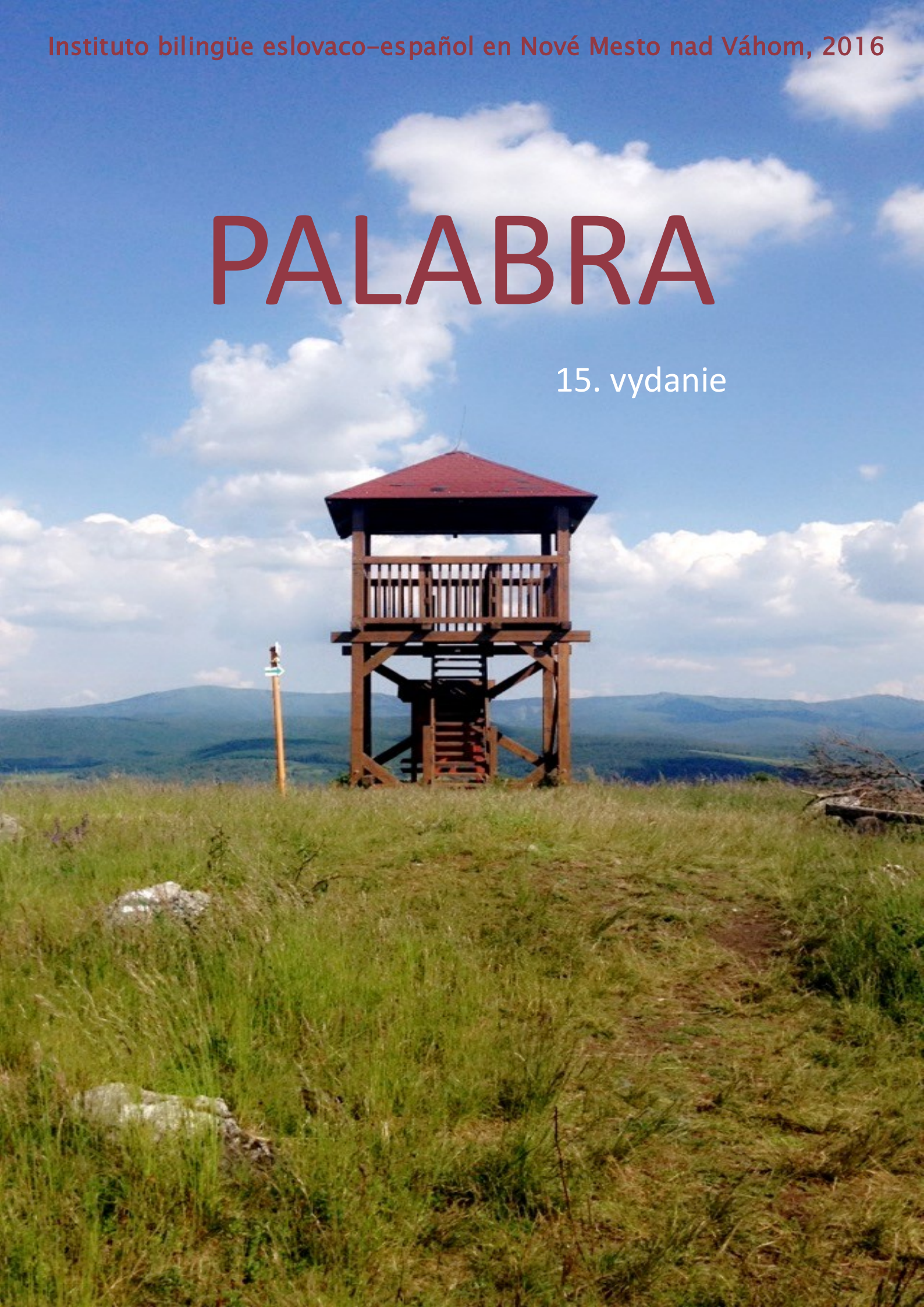

foto: Ivana Masárová

foto: Mgr. Petronela Bombová

OBSAH

3.	Úvodník
4.	Bleskovky, Dejá vu
5.	Výmenný pobyt– Španielsko, časť druhá
6.	XXIII Festival de Teatro Escolar en Español
7.	Ako sa správne rozbehnúť
8-9.	Španielsky deň u prvákov
10-11.	Moja cesta na Mars
12-13.	Interview s pani profesorkou Bombovou
14-16.	Entrevista con Javier
17.	Rozlúčka s maturantmi, Festival Aničky Jur-
18.	kovičovej
19.	Slohová práca o význame rodiny
20.	Maturitný sloh
21.	Despedida de los del quinto
	Príhovor piatakov
22.	Divadlo v Prahe
23.	Módna polícia

foto: Ivana Masárová

foto: Mgr. Petronela Bombová

foto: Mgr. Petronela Bombová

Milí moji,

koniec školského roka je už za dverami a ja som nesmierne šťastná, že k vám prichádza posledné tohtoročné vydanie našej Palabry. Áno, naše septembrové predsavzatie vydať 4 čísla bolo splnené. Od začiatku som verila, že tomu tak bude, ale ak mám povedať pravdu, myslela som si, že práca s úplne novou redakčnou radou bude náročnejšia. No mala som šťastie na ľudí, na moje žiačky, ktoré spolu so mnou tento občasník tvorili. V prvom rade chcem spomenúť Ivanu Masárovú a Luciu Sedliakovú, bez ktorých by ten konečný grafický šat časopis nedostal. No nesmiem zabudnúť ani na moje drahé prváčky Natáliu Helíkovú, Vandu Mižigárovú, Kristínu Klčovskú a Júliu Skalickú, ktoré prispievali svojimi rôznorodými článkami. Ďakujem tiež občasným pisateľom, ktorí rozširovali rôznorodosť nášho periodika, ale i občasnému korektorovi Josému. Ďakujem životu za to, že mi na moju cestu znova a zas poslal tých správnych ľudí. O tom, že naša práca mala zmysel, ale i kvalitu sa môžete presvedčiť aj teraz. V tomto vydaní na vás čaká medzi inými vecami interview i osobné rozlúčky s naším španielskym učiteľom Javierom, články o odchode i maturitnej skúške našich čerstvých absolventov, slohové práce našich žiačok, a tiež ďalšie iné príspevky, ktoré informujú o tom, ako to na našej škole žije. Prajem vám, nech si letné prázdniny užijete všetci v zdraví a šťastí a mojej drahej Palabre prajem do budúceho školského roka redakčnú radu, ktorá jej bude vdychovať život aj naďalej.

Mgr. Petronela Bombová

REDAKČNÁ RADA

Mgr. Petronela Bombová
Natália Helíková, Karin Žišková, Lucia Sedliaková, Ivana Masárová, Kristína Klčovská, Radoslava Oklepková , Arielle Fábianová, Vanda Mižigárová, Júlia Skalická
Grafická úprava: Lucia Sedliaková, Ivana Masárová
Foto titulky: Ivana Masárová
Foto zadnej strany: Ivana Masárová

BLESKOVKY

V mesiaci marec sa na našej škole uskutočnila reorganizácia knižnice slovenského jazyka a literatúry pod vedením Mgr. Petronely Bombovej a za pomoci žiačok druhého ročníka. Okrem toho sa všetky knihy, ktoré sa nachádzajú tak v knižnici slovenského, ako i španielskeho jazyka nahodili do systému ASC Agendy, vďaka čomu si budú môcť žiaci i zamestnanci školy dopredu prezistiť, aké knihy sa v knižnici nachádzajú a ktoré z nich sú momentálne zapožičané.

V dňoch 26. a 27. mája 2016 sa na našej škole uskutočnila ústna forma internej časti maturitnej skúšky. Čo sa týka predmetov v španielskom jazyku, tak 13 žiakov maturovalo z predmetu španielsky jazyk, literatúra a kultúra z úrovne C1, 6 maturantov sa rozhodlo pre maturitnú skúšku z matematiky v španielskom jazyku a 4 žiačky si zvolili ako odborný predmet biológiu. Všetci žiaci z týchto predmetov úspešne zmaturovali.

Dňa 2. júna t.r. sa žiačky tretieho ročníka Beáta Plaskurová a Katarína Ježovicová zúčastnili súťaže Garcillaso de la Vega v Bratislave. Beáta sa umiestnila v svojej kategórii na prvom mieste a Katarína v tej svojej skvele reprezentovala našu školu, za čo im ďakujeme.

V druhom polroku tohto školského roka sa na našej škole predávajú perá s logom našej školy, ktoré si je možné v rôznych farebných prevedeniach zakúpiť na vrátnici školy.

(Mgr. Petronela Bombová)

DEJÁ VU

foto: Majulo Šickech

Cuando hace algunos años compartí el honor de escribir con mis compañeros de entonces unas líneas con motivo de tu baja de maternidad, dos sentimientos me dominaban: por un lado tristeza porque ibas a abandonar la escuela por un tiempo y alegría porque lo hacías por dar al mundo una nueva vida. Similares sentimientos se repiten ahora. Desde el punto de vista profesional, seguir tus pasos será, cuando menos complicado. Se dice que todo el mundo somos remplazables, pero algunas personas menos que otras. En un ambiente y condiciones sin duda mejores que la primera vez que empezaste a trabajar dicho ambiente y condiciones indudablemente mejoraron muchísimo. Alguien dijo alguna vez eso de dadme una palanca y moveré el mundo. Pues para nuestro mundo tú has sido esa palanca. Desde mi antigua tutoría, a la que ayudaste mucho y eso de alguna manera se ha visto en su comportamiento, a tu tutoría, pasando por otras clases, pues se te echará de menos. La constante preocupación por el buen nombre del colegio y por una enseñanza de calidad han marcado tu rumbo. El día de puertas abierta, el día de la cultura española, la fiesta de navidad ... son solo unas muestras de las actividades que gracias a tu impulso se han realizado. La página web ha dejado constancia de tus habilidades fotográficas que han seguido a los numerosos éxitos y a las diversas excursiones y otro tipo de actividades realizadas. Desde el punto de vista personal, pues es difícil expresar o añadir algo nuevo a lo que ya he corroborado varias veces. En un año para mi complicado en todos los frentes, pues no me ha faltado tu apoyo, cariño, comprensión y paciencia. Una de las mayores alegrías ha sido muy reciente, cuando te he acompañado a elegir ciertas cosas para tu segundo bebé. He de reconocer que en ese ámbito, no me muevo muy bien y he descubierto que hay infinidad de productos, de los cuales, no sé muy bien su utilidad. No importa. La ternura que se te veía en tus ojos al buscar y elegir fue muy reconfortante. Para terminar, pues deseo que la segunda llegue con varios panes bajo el brazo, que disfrutes de un descanso muy merecido y que cuando vuelvas, al menos las cosas sigan igual que como las dejaste, lo que ya habrá sido un logro.

José

Výmenný pobyt- Španielsko
(časť druhá)

foto: Ivana Masárová

Prešli tri týždne, čo sme vyprevadili našich kamarátov do Španielska. Nestačili vyblednúť ani spomienky a my sme nastupovali do lietadla smer- España. Pre väčšinu z nás to bola prvá návšteva tejto krajiny, ale pre všetkých radostné očakávanie zo stretnutia priateľov, ale najmä bližšie spoznávanie krajiny, ktorej jazyk sa učíme. Po troch hodinách letu sme plní očakávania pristáli na madridskom letisku Barajas. Náš program začal pobytom v hlavnom meste. Počas dvoch dní sme navštívili množstvo známych kultúrnych pamiatok ako Puerta del Sol, Museo del Prado, Cibeles, Paseo del Prado, Gran Vía či Chrám Debod . Boli sme plní zážitkov a to sme ešte netušili, že ten najlepší a najväčší ešte len príde. Pri východe z Palacio Real nás čakalo príjemné prekvapenie. V daždi, ukrytá pod dáždnikom, s úsmevom na tvári, nás čakala naša obľúbená lektorka Elisa (v 1. ročníku nás uvádzala do tajov španielskeho jazyka). Nezabudla na nás a pridala sa ku skupine aj na druhý deň. Madrid je kozmopolitné mesto plné turistov z rôznych kútov sveta, a tak sme tam krásne zapadli. Akoby šibnutím čarovného prútika sme sa premiestnili do nádhernej slnečnej Valencie. Aký to balzam na dušu- nádherné piesočné pláže, palmy, mesto pulzujúce starovekou históriou, ohromné budovy...Pochodili sme miesta ako Museo de las Ciencias (centrum vedy a techniky) a oddýchli sme si v kine s tajuplným názvom Hemisférico. Úchvatné predstavenie tanca s delfínmi sme si užili v Oceánograficu a spoznali sme nádherný podmorský svet plný morských živočíchov. Naše lačné žalúdky si pochutnali na bohato prestretých stoloch rybích špecialít. Hlavným cieľom nášho pobytu však bola Zaragoza. Unavení, ale plní očakávania sme zaparkovali pred školou IES Pedro De Luna. Tam nás už netrpezlivo čakali naši kamaráti aj s celými rodinami. Zvítanie bolo srdečné, hneď si nás rozobrali a po veľkom pohostení sme sa konečne výdatne vyspali. Na druhý deň hneď po raňajkách sme navštívili partnerskú školu, zoznámili sa s učiteľským zborom, s riaditeľkou školy. Predstavili nám svoje mesto a významné pamiatky, medzi nimi aj Katedrálu La Seo, Kúpele Termas, Chrám Aljafería či Románske divadlo. Ďalší program nám pripravili hostiteľské rodiny. V prvom rade, na radosť našej skupiny pozostávajúcej zo 16 dievčat, sme navštívili Puerto Venecia- jedno z najväčších nákupných centier Európy, v ktorom sme strávili zvyšok dňa a zmenšili obsah našich peňaženiek. Ďalšie dni už boli v úplnej réžii náhradných rodín. Program pre nás bol rôznorodý. Niektorí navštívili okolité mestečká a dedinky, vodopády, známu čokoládovňu, futbalové zápasy juniorov (chlapcov našich hostiteľov), ochutnali sme typickú španielsku kuchyňu a spoznali sme ich tradície. Tak ako všade vo svete sa mladí ľudia radi zabavia pri dobrej hudbe, v spoločnosti rovesníkov. Ani tu sme nezostali v hanbe, skupina našich krásavíc z druhej bilingválnej zabodovala aj u miestnych chlapcov. Náš pobyt sme ukončili exkurziou v škole. Boli sme prítomné na vyučovaní, porovnávali sme španielsky a slovenský školský systém, nadviazali sme nové kamarátstva. Veľká vďaka patrí našim hostiteľským rodinám, ktoré nám venovali enormnú pozornosť, pripravili skvelý program, vytvorili nám dokonalé domáce prostredie. Samozrejme nemôžeme zabudnúť starostlivosť našich pedagógov Susany a Pedra ako aj na vedenie našej školy, ktoré nám umožnilo absolvovať tento výmenný pobyt. Ďakujeme!

(Arielle Fábianová, 2.ročník)

XXIII Festival de Teatro Escolar en Español

Nuestro grupo de teatro tuvo la oportunidad de participar en el XXIII Festival de Teatro Escolar en Español celebrado del 18 al 22 de abril en Praga tras ganar la fase nacional en Bratislava junto al grupo de teatro de Košice. Javier y yo pudimos compartir junto a Nataly, Paulína, Blanka, Kristína, Lenka, Simona y Eliška la enriquecedora experiencia de convivir con nuestros compañeros de Polonia, Bulgaria, Eslovaquia, Hungría, República Checa, Rumanía y Rusia a través de nuestra pasión por el teatro y por el español. El Festival comenzó con una increíble inauguración en el teatro U Hasičů donde Paulína representó, vestida con el traje típico, a Eslovaquia junto a su pareja de Košice. Tras las actuaciones de los dos primeros grupos de teatro, entre los que se encontraban nuestros compañeros de Košice con la obra *"El amor es ciego pero los vecinos no"*, asistimos a la conferencia magistral del prestigioso dramaturgo español José Luis Alonso de Santos en la que los alumnos pudieron dialogar con él. Durante los días siguientes vimos actuaciones de diferentes grupos de teatro, destacando la obra *"Don Juan Tenorio"* de Miskolc (Hungría) en la que su protagonista fue capaz de llevar a escena el mito del Don Juan junto a un Don Luis que cinco siglos deciden hacer su emblemática apuesta. La excelente organización del Festival, a manos de Tatiana Vančurová, planeó visitas culturales muy interesantes como al Castillo y Malá Strana, al Ayuntamiento de la Ciudad Vieja y al Teatro Nacional. Nuestra monitora, Karolína Plachá, estuvo en todo momento pendiente de nosotros y pudimos sentirnos como en un segundo hogar en Praga. El jueves 21 de abril, nuestro grupo de teatro representó la *obra "Radio Tertulia"* cuyo guión fue adaptado y remezclado por Javier a partir de textos de *"Les Luthiers"* en homenaje a Daniel Rabinovich, uno de sus componentes, que falleció el verano pasado. Nuestras alumnas disfrutaron en el escenario y nos hicieron reír a través de unas conexiones de radio un poco desastrosas en las que las locutoras, María y Lola, intentaban transmitir temas de actualidad, como el documental sobre la vida de Manuel Darío, sin olvidar la inevitable publicidad con London Inspection. Para terminar nuestra semana teatral, los alumnos asistieron a un taller de teatro en el Instituto Cervantes en el que se divirtieron y aprendieron de manos del prestigioso autor y director teatral, Carlos Bé. Para finalizar el Festival asistimos a la ceremonia de clausura presidida por Pilar Barrero García, agregada de Educación de la Embajada de España y Pedro Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, embajador de España en la República Checa que tras la entrega de diplomas a todos los participantes nos juntamos en el escenario para hacer una foto grupal. Mi experiencia en el grupo de teatro ha sido excelente y el buen ambiente y las ganas de llevar una obra de teatro, que Javier hizo que fuera nuestra, hicieron que todos nuestros ensayos fueran muy gratificantes. El curso que viene voy a echar de menos a los que no estaréis en el Instituto pero sabed que siempre recordaré con mucho cariño nuestras risas, nuestras pegadizas canciones, nuestras peculiares coreografías y nuestras divertidas anécdotas. Espero que tengáis mucha suerte y que sigáis cumpliendo sueños porque con esfuerzo y ganas no existen los límites. ¡Nové Mesto!

(foto. xxx)

(Mgr. Susana Valle Carrón)

Ako sa správne rozbehnúť

Každý máme nejaký nápad, niekto o ňom už vie, iný ho len hľadá, ale skôr či neskôr ho nájde. Ako zefektívniť toto hľadanie a ako nápad zrealizovať, sa dozvedeli študenti nášho gymnázia na prednáške Rozbehni sa!

V našej akčnej škole sa opäť niečo organizovalo. Dňa 26.04.2016 si dvadsaťšesť žiakov pozrelo interaktívne video „rozbiehača“ Juraja Kováča. Aby sa študent mohol zúčastniť, stačil mu len záujem. Dostal za to skvelé podnikateľské rady, balíček StarteR! a ponuku na 4000€ ako odrazový mostík.

Kto je to Juraj Kováč? Nie je to žiadny veľký podnikateľ, len človek, ktorého táto oblasť zaujala. Avšak učarovalo mu aj dobrovoľníctvo a pomoc ostatným ľuďom, najmä počas vysokej školy, kde bol súčasťou známej organizácie AIESEC. Už tam sa začala jeho cesta objavovania talentov a rozvíjania mladých ľudí. Pokračoval projektom Uni2010 - model modernej vysokej školy, na ktorý sú naviazané ďalšie iniciatívy. Teraz mu vďačíme za projekt Rozbehni sa!, ktorý vytvoril najmä pre ľudí, ktorí si myslia, že nemajú kontakty, financie či nápad ako sa naštartovať. Vďaka podpore Západoslovenskej energetiky preniesol tento projekt aj do škôl po celom Slovensku. Prihlásiť sa doň mohli všetci zvedaví študenti. Tejto príležitosti sme sa chopili aj my. Počas jednej hodiny sme videli video, z ktorého sme sa konečne dozvedeli, ako začať podnikať, či ako je dôležité vedieť si raz týždenne sadnúť a nechať našu predstavivosť tvoriť. Po vzhliadnutí videa sme neváhali a hneď sme to aj vyskúšali, spísali, čo máme radi, v čom vidíme našu budúcnosť a začali proces vytvárania nápadu. Z videa sme zistili, aké kroky treba podniknúť, aby sme zvýšili úspešnosť nášho produktu a v neposlednom rade sme dostali StarteR!, čo je malá škatuľka, aby sme nezabudli na nič z videa ani v budúcnosti. A aby toho nebolo málo, študenti svoje nápady môžu prihlásiť na stránke najlepsinapad.sk/inkubator/ alebo zájsť za ambasádorkou Rozbehni sa! na našej škole (Alexa Dvorská, 3.roč.) a dostať tak podporu 4000€. S tým už sa veru dá . Nečakajme kým nás život len niekam zaveje, keď máme tú príležitosť riadiť si ho sami!

(Alexa Dvorská, 3.ročník)

Zdroj fotiek: https://www.facebook.com/rozbehnisa/

Španielsky deň u prvákov

Dňa 20. 5. 2015 sa konal v rámci triedy prvého ročníka tzv. Španielsky deň, ktorý sa vďaka chuti prvákov pracovať na niečom netradičnom uskutočnil. Tomuto dňu predchádzala príprava projektov, ktoré si v skupinách pripravili žiaci doma. Vďaka ich prezentácii sme sa dozvedeli veľa zaujímavého o sviatkoch Quinceñeira a Tomatina, o krasokorčuliarovi Javierovi Fernández, o španielskej kultúre všeobecne, a nezabudlo sa ani na mená ako Salvador Dalí, Frida Kahlo či Enrique Iglesias, ktorým boli venované ďalšie práce. Žiaci mali možnosť prejaviť svoju kreativitu, umelecké sklony,

foto: Mgr. Petronela Bombová

foto: Mgr. Petronela Bombová

schopnosť pracovať v skupine a v neposlednom rade jazykové schopnosti. Prvou aktivitou samotného piatkového dňa bola projekcia španielskeho filmu El club de los incomprendidos, ktorý sa venoval problémom skupine mladých ľudí, na ktorú nadväzovali otázky týkajúce sa filmu. Túto aktivitu pripravil pán profesor Antonio Cases Ares a myslím, že výber tohto titulu bol zásahom do čierneho. Ďalej nasledovali aktivity a hry pripravené pani profesorkou Petronelou Bombovou. Prvou bol posluch s porozumením známej španielskej modernej piesne Sin ti no soy nada, ďalej nasledovali všelijaké hádanky a frazeologické spojenia, kvíz vedomostí týkajúci sa informácii z prezentácií projektov a z všeobecného prehľadu o Španielsku, reťazenie slov.

Po tejto časti sme sa všetci premiestnili do ďalšej miestnosti, kde už bol pripravený stôl so všakovakými španielskymi dobrotami, ktoré popoludnie pred tým pripravili žiaci v skupinách doma. Ich príprave predchádzala práca s textami viacerých receptov na hodinách. Mali sme možnosť pochutiť si na churros, tortilly, rosquillas, gazpache, sangrii, torte zo Santiaga, magdalenas, mojite atď. Pevne verím, že niečo podobné sa uskutoční aj na budúci školský rok, a to za účasti viacerých tried. Veď žiaci sa toho veľmi veľa naučili, kopec vecí si zopakovali a zároveň sa zabavili.

foto: Mgr. Petronela Bombová

(Mgr. Petronela Bombová)

Otázku „Ako sa vám páčil Španielsky deň?“ sme položili žiakom prvého ročníka, ktorí anonymne odpovedali nasledovne:

Španielsky deň sa mi veľmi páčil, hlavne to jedlo. Ale aj pozeranie filmu. Určite by som chcela, aby sa to zopakovalo aj vo väčšom. Bolo by super keby sa do toho zapojila celá škola.

Španielsky deň bol veľmi zaujímavý a zábavný. Jedlo bolo veľmi veľmi dobré a som hladná, keď o tom píšem. Film bol tiež celkom zaujímavý a ľahký na pochopenie. Bola by som rada, keby sa niečo také ešte zopakuje.

Tento nápad s organizáciou Španielskeho dňa bol pre mňa zaujímavý už od začiatku. Aktivity boli zaujímavé, naučili sme sa niečo nové a taktiež sme sa zabavili.

Som veľmi rada, že sa takéto niečo dokázalo uskutočniť, aj keď iba v našom ročníku. Bolo by dobré, aby aj v ďalších rokoch takéto dni pokračovali, ale už na celej škole. Veľa nových vecí sme sa dozvedeli a naučili. A hlavne sme sa zabavili a dobre najedli. Je to určite lepšie než sa učiť. Aj takto sme sa toho veľa naučili, ale hravou formou, ktorá baví každého viac.

Na Španielskom dni sami najviac páčilo to, že sme sa učili hravou formou – rôznymi skupinovými aktivitami. Bola som prekvapená výberom filmu, nečakala som, že budeme pozerať film, ktorý je tak veľmi podobný dnešnej dobe. Páčilo sa mi to, ako sme sa lepšie spoznali so spolužiakmi. Jedlo, ktoré pripravili spolužiačky, bolo vynikajúce.

Veľmi sa mi páčil tento deň. Film bol lepší ako som očakávala a tiež aktivity boli zábavné a dobre pripravené. Páčilo sa mi, že to bolo celé urobené formou súťaže. Naučila som sa pri tom veľa slovíčok, ale aj film mi pomohol, aby sa mi španielčina lepšie dostala do hlavy. Hody boli výborné a bola zábava pripravovať jedlá. Veľmi dobre zorganizovaný deň a myslím, že by bolo väčším prínosom a aj zábava by bola väčšia, keby sa zapojili aj ostatné triedy.

Španielsky deň sa mi veľmi páčil. Bol príjemný a oddychový, ale zároveň sme sa aj niečo naučili. Učili sme sa zábavnou formou, pozreli sme si film a mali sme aj rôzne zábavné aktivity. Priblížili sme si viac kultúru Španielska, a to aj vďaka výbornému jedlu. Bola by som rada, keby sa organizoval na našej škole každodenne. Uvítala by som viac hier, do ktorých by sa mohla zapojiť celá trieda. Tiež by sa mi páčilo, keby sa zapojilo viac tried, bola by väčšia zábava, mohlo by sa zapojiť aj viac profesorov. Určite bol pre nás prínosom.

Bolo to super, pretože sme sa mohli naučiť nejaké španielske recepty a trochu sme sa zlepšili v španielčine. Ako skupinky sme sa pri varení zabavili. Som rada, že som práve na tejto škole. Ostatné triedy môžu ľutovať, že sa nezúčastnili.

Španielsky deň bol určite prínosom. José vybral dobrý film, takže sme sa zabavili, ale aj niečo naučili. Vďaka filmu sme si cvičili počúvanie a zistili, že máme ešte na čom pracovať. Pani profesorka Bombová prichystala veľmi dobré aktivity. Zopakovali sme si slovíčka a niektoré sa aj priučili. A vďaka spoločnému vareniu sme sa aj viac zblížili. Určite by som bola rada, ak by sa Španielske dni robili aj ďalšie roky a pokojne aj so všetkými triedami. Aspoň bude viac jedla a ešte viac budeme môcť spoznať španielsku kultúru.

Španielsky deň u nás ma veľmi potešil, pretože to bola zmena oproti tomu, čo sme robili doteraz. Pozerali sme film a robili rôzne aktivity. Škoda, že sa nepripojili aj ďalšie triedy, pretože to mohlo byť väčšie, mohlo byť viac zábavy a viac jedla. Ak aj pani profesorka nebude budúci rok pracovať na škole, bolo by super, ak by sme niečo také ešte spravili a určite p. p. Bombovú pozvali. Celý deň bol super a páčil sa mi, osobne by som pripravila viac podobných aktivít.

Moja cesta na Mars

foto: účastníci EM

Takmer pred rokom to celé začalo. Povedala som si, že sa prihlásim do súťaže Expedice Mars s myšlienkou, že sa v tomto ročníku pravdepodobne do finále nedostanem, ale aj tak chcem byť súčasťou tejto akcie, pretože vyzerá ako úžasná vec. Ani jedna časť mojej myšlienky nebola úplne správna. Prečo? Pretože nielenže som sa do finále dostala, ale absolvovala som aj simulovaný let na Mars. A nielenže je Expedice Mars úžasná, je ešte oveľa viac! Sú to neopísateľné zážitky s ľuďmi, ktorí sú vám neskutočne blízki, i keď ich poznáte len pár mesiacov. Ale poďme pekne poporiadku. Aby sa človek dostal na simulovaný let na Mars, musí prejsť niekoľkými náročnými kolami. Prvé kolo spočíva predovšetkým vo vyplnení psychologického testu a napísaní motivačného listu alebo nahraní motivačného videa. V druhom – projektovom kole som si mala vybrať odbornosť. Na výber je ich celkom päť – astronóm, architekt, dokumentarista, inžinier a lekár. Ja som si vybrala odbornosť astronóm a potom som vypracovala zadaný projekt. Pomocou fotografií som mala určiť vzdialenosť Mesiaca a Slnka od Zeme. Na základe psychologického testu, motivačného videa a projektu som bola vybraná do ďalšieho kola – semifinále. Semifinále trvalo tri dni a konalo sa v Terchovej. Tu sme podstúpili rôzne fyzické testy, čakal nás ďalší psychologický test a rôzne zábavné aktivity zamerané hlavne na tímovú spoluprácu. Tiež sme mali niekoľko zaujímavých prednášok z rôznych oblastí, kde sme sa dozvedeli veľa nového. V rámci odborností sme pracovali na rôznych projektoch, my ako astronómovia sme zostavovali spektroskop. Bola to pre mňa nová skúsenosť, nikdy pred tým som s nikým nespolupracovala na podobnom projekte. Za túto možnosť som bola veľmi vďačná, pretože je skvelý pocit na niečom pracovať a mať z toho radosť, pretože vás to baví, a túto radosť zdieľať s ostatnými. V posledný deň každá odbornosť prezentovala svoju prácu a nakoniec organizátori vyhlásili dvanástich účastníkov, ktorí postúpili do finále. Finále sa konalo v Liberci v Science centre iQLandia a v Belgicku v Európskom vesmírnom centre. Hneď prvú noc v iQLandii sme podstúpili našu prvú simuláciu, ktorá trvala až 12 hodín.

Počas nej sme spoločne pracovali na rôznych projektoch, opravovali poruchy systémov a snažili sme sa vyrovnať s nedostatkom spánku a jedla. To všetko v priestore veľkom iba niekoľko metrov štvorcových. Za týchto podmienok sme sa dobre spoznali a vytvorili úžasný tím. Aj na finále pre nás organizátori prichystali mnoho rôznych aktivít – stavali a vypúšťali sme vlastnú raketu, hrali sme rôzne hry, robili zaujímavé chemické pokusy, zase sme zistili niečo nové o tímovej spolupráci, ale aj o nás samých. I samotná prehliadka iQLandie bola veľkým zážitkom. V Európskom vesmírnom centre sme podstúpili kozmonautický výcvik. Vyskúšali sme si, ako sa chodí po Mesiaci a po Marse, opravovali sme satelit v beztiažovom stave, okúsili sme tzv. multi-axis chair. Po kozmonautickom výcviku prišla krátka prednáška a po nej dvojhodinový simulovaný let, pri ktorom sme využili nadobudnuté vedomosti a skúsenosti. Štyria finalisti sa ako piloti museli popasovať s viac ako 200 tlačidlami a pákami, my ostatní sme na priebeh letu dozerali zo Zeme z riadiaceho centra. Kontrolovali sme systémy, rýchlosť a uhol stúpania, počasie na Zemi. Simuláciu sme úspešne zvládli – zadanú úlohu sme splnili a všetci prežili. Po náročnej ceste späť do ČR nás všetkých privítali v českom parlamente, kde prebehlo slávnostné vyhlásenie hlavnej a záložnej posádky. Neskôr sme sa spoločne naobedovali a rozlúčili sme sa, ale tým to všetko neskončilo – o pár mesiacov sme podstúpili 101-hodinový simulovaný let na Mars. Keď ma posadili do vesmírnej lode so zakrytými očami, bola som plná očakávania, čo sa bude diať. A zrazu sa to stalo – vzlietli sme a začalo sa naše dobrodružstvo. Hoci sme boli štyri dni zatvorení v priestore veľkom 25m^2, náš deň bol veľmi pestrý. Museli sme pravidelne cvičiť, pasovať sa s nedostatkom jedla a spánku, pracovať na experimentoch, sledovať naše životné funkcie, opravovať poruchy lode a často podávať hlásenia o tom, čo sa na palube deje (i keď sme boli pod neustálym dohľadom štyroch kamier). Experimenty boli rôzne – od práce v laboratóriu, kde sme napríklad analyzovali marsovskú pôdu, cez skúmanie temnej hmoty až po konštrukciu rovera, ktorý sa počas simulácie prešiel po povrchu Marsu. Bola to síce len simulácia, ale zároveň to bola aj realita, v ktorej sme 101 hodín žili. Potom prišiel ten moment, keď sme sa priblížili k Zemi, vstúpili sme do atmosféry a pomaly začali pristávať. Vtedy som si smutne povedala: „A už som doma, už je koniec tohto všetkého.“ Ako veľmi som sa vtedy mýlila! Skúsenosti, zážitky a priateľstvá z Expedice Mars mi ostanú už do konca života. Každý finalista má navyše možnosť zapájať sa do ďalších ročníkov súťaže ako organizátor. Celá súťaž, hoci bola zameraná viac na schopnosť tímovej spolupráce ako na vedomostiach, bola veľmi náročná. No napriek tomu sme si to užili. A viete prečo? Pretože experimenty, na ktorých sme počas Expedície pracovali, boli zaujímavé a veľa sme sa naučili. Pretože sme vytvorili úžasný tím, veľa sme sa nasmiali a zistili sme, aká je tímová spolupráca dôležitá, a tiež nám priblížila, o čom je vedecká a technická práca. Zistili sme, čo všetko môžeme dosiahnuť, keď naozaj chceme – môžeme to dotiahnuť až na Mars, až ku hviezdam...

foto: účastníci EM

Expedice Mars 2016

Od 12.4.2016 je spustená registrácia do nového ročníka Expedice Mars. Opäť je na výber z piatich odborností, takže nech ťa baví čokoľvek, v jednej z nich sa pravdepodobne nájdeš. Je to jediná súťaž svojho druhu v Európe, počas ktorej sa veľa naučíš, spoznáš skvelých ľudí a zažiješ nezabudnuteľné chvíle. Tak neváhaj a prihlás sa aj ty!

Viac informácii nájdeš na stránke http://www.expedicemars.eu/ a ak budeš mať nejaké otázky, pokojne sa na mňa obráť.

(Beáta Plaskurová, 3.ročník, Hlavná posádka EM 2015)

Interview s pani profesorkou Bombovou

foto: Karolína Gregorová

Ako ste sa dostali k španielskemu jazyku ? Čo vás motivovalo pri štúdiu tak dlho?
Španielsky jazyk som začala študovať na Gymnáziu Martina Hattalu v Trstenej, ktoré som navštevovala. Patrila som do triedy zameranej na živé jazyky, konkrétne na španielsky a nemecký jazyk, kde bola dotácia hodín vyššia ako vo všeobecných triedach. Rozhodnutie študovať španielsky jazyk na vysokej škole prišiel po výmennom pobyte, ktorý pre nás zorganizoval náš vtedajší triedny, španielčinár. Ísť v roku 1993 s triedou do Španielska vtedy nebolo samozrejmosťou. Zamilovala som sa do Galície, kde sa nachádzala naša družobná škola, do španielskej mentality a do španielskeho jazyka. Počas štúdia na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave sa mi podarilo absolvovať stáž na Universidad Complutense v Madride, ale i každoročné letné pobyty na brehoch Atlantického oceána už v spomínanej Galícii, kde mi vždy na leto vybavila moja hosťujúca rodina z výmenného pobytu nejakú tú letnú brigádu. Prešla som si viacero povolaní, bola som opatrovateľkou detí, pomocnou silou v kuchyni, chyžnou, práčkou v hotelovej práčovni, čašníčkou, predavačkou. Po skončení vysokej školy som začala pracovať na Gymnáziu Martina Hattalu v Trstenej ako učiteľka španielskeho a slovenského jazyka, no napriek tomu som sa mojich letných španielskych dobrodružstiev nevzdala a vždy som letnú dovolenku trávila v Galícii- ako čašníčka. Nikdy toho nebudem ľutovať, pretože reálny život, ktorý som tam žila, bol pre mňa tou najlepšou školou. Počas môjho pôsobenia v Trstenej sa mi podarilo tiež dostať sa do španielskeho Burgosu na polročnú stáž určenú pre učiteľov, a to cez projekt Brána jazykov pre učiteľov otvorená. Tam som učila španielskych študentov všetko možné- napr. na hodinách dejepisu som učila o histórii Slovenska, na hodinách geografie o zemepise našej krajiny, na hodinách hudobnej výchovy som učila Španielov spievať slovenské pesničky... Dostala som sa aj do školského zboru učiteľov a rodičov, kde som ich naučila vianočnú pieseň Daj Boh šťastia tejto zemi, ktorú majú dodnes vo svojom vianočnom repertoári. Nesmiem zabudnúť ani na úžasný kurz v Granade, na ktorý som bola spolu s kolegyňou z Nitry vybraná spomedzi učiteľov španielskeho jazyka na Slovensku. Takže toto všetko sú veci, ktoré ma motivovali a motivujú i naďalej.

Komunikujete so svojou dcérkou po španielsky, poprípade ju učíte?
Nie, nekomunikujem s ňou po španielsky. Necítim to tak, že by som mala. Mojím rodným jazykom je slovenský jazyk a zdá sa mi oveľa prirodzenejšie a úprimnejšie jej povedať aj jednoduché „ľúbim ťa“ v tomto jazyku, ako v akomkoľvek inom. Možno príde čas, kedy si poviem, že už by som ju mala začať učiť španielčinu, ale zatiaľ ten pocit nemám.

Ako ste sa cítili na začiatku školského roku, keď ste sa dozvedeli, že budete triednou pani učiteľkou prvákom a ako sa cítite teraz? Zmenilo sa niečo? To, že budem triedna prvákom mi bolo povedané už niekedy v máji minulého roka, v auguste mi to bolo potvrdené a musím povedať, že som sa na to tešila. Milujem moju prácu, cítim potrebu bližšieho kontaktu so žiakmi, čo triednictvo poskytuje, a v neposlednom rade sa rada o niekoho „starám"- je to tak nejako zakódované v mojom charaktere. Musím dodať, že za celú moju pedagogickú prax som nebola triednou len jeden rok, ktorý mi na mojom predchádzajúcom pracovisku dalo vedenie školy na „vydýchnutie" po 7 rokoch triednictva s jednou triedou (išlo o triedu 8- ročného gymnázia)... v onen rok som sa cítila neopísateľnú prázdnotu, niečo zo mňa nebolo naplnené. Takže triednou som rada a teším sa na ďalšie moje triedy, ktoré ma určite počkajú. A teraz je mi tak trošku smutno :).

Obľúbili ste si nových žiakov? Samozrejme, prváci sú úžasní! Spočiatku som sa troška obávala, že si pri toľkých hodinách (13 hodín týždenne s každou skupinou) začneme liezť na nervy, ale nestalo sa tak, čomu som naozaj veľmi rada. A čo sa týka druhákov, ktorí boli pre mňa tiež novými žiakmi, tak aj tam sme našli spoločnú reč... španielčinu a jej unikátny fenomén „subjuntivo".

Bolo obtiažne si zvyknúť chodiť po prvej materskej dovolenke opäť do práce? Mali ste niekedy taký deň, že ste nemali chuť ísť do práce? Nie, do práce som sa tešila, vedela som, že už je ten správny čas sa vrátiť a ten správny čas dať dcéru do škôlky. A deň, kedy som nemala chuť ísť do práce, myslím, že nebol.

Ako ste zareagovala, keď ste zistili, že ste znova tehotná? Mala som radosť.

Už ste rozhodnutá, aké meno dáte bábätku? Nie, ale silno uvažujem nad návrhom môjho žiaka Simona dať meno Valéria. :)

Máte obavy z toho, že budete mať druhé dieťa? Nie, vôbec nie. Dieťa je dar a ja sa nesmierne teším tomu, že mi život doprial nosiť pod srdcom ďalšieho človiečika. A okrem toho viem, že je pre moju prvú dcéru dobré, že bude mať súrodenca.

Myslíte si, že sa zmení chod školy, keď odídete na materskú dovolenku? Neviem, ťažko povedať. Ale pevne verím, že v aktivitách, ktorých iniciátorkou som bola tento školský rok ja, niekto bude pokračovať.

Ako bude podľa vás škola fungovať ďalej? Bude fungovať výborne a k spokojnosti žiakov, rodičov i všetkých zamestnancov.

Budete so školou v kontakte aj naďalej? Budem v kontakte s ľuďmi, ktorí sú mi blízki a ktorým som blízka ja.

Bude vám vaša trieda chýbať? Určite, zvykli sme si na seba, lebo sme spolu strávili veľa času, Niektorí učitelia nestrávia so svojimi žiakmi toľko hodín ani za celých päť rokov štúdia, čo ja som s mojimi strávila za jeden rok.

Ako sa podľa vás bude dariť vašej triede po ďalšie roky bez vás? Pevne verím, že sa im bude dariť, že neprejdú na zlé chodníčky a že si uvedomelo pôjdu za svojim cieľom- úspešne ukončiť ich štúdium.

Stihli ste uskutočniť všetko, čo ste za tento rok chceli? Myslím, že som toho stihla požehnane, no napriek tomu ma mrzí, že sa nám nepodarilo dať vyrobiť tričká s logom školy a že sa do projektu Španielske dni zapojili len moji prváci. Ale ako som už viackrát povedala, školské aktivity nie sú len o aktívnych učiteľoch, ale aj o aktívnych žiakoch.

Plánujete sa po materskej vrátiť späť do školy? Áno, moja práca je mojím poslaním, neviem si predstaviť byť niekde zatvorená v nejakej španielskej firme za počítačom.

Mali ste medzi prvákmi nejakých obľúbených žiakov? Myslím, že som nikdy nemala nejakých obľúbencov, ale je pravda, že s niektorými žiakmi sa dá nejaký ten vzťah vytvoriť rýchlejšie, s inými pomalšie. A možno tí, s ktorými učiteľ nájde spoločnú cestu rýchlejšie sa môžu iným na prvý pohľad javiť ako obľúbenci, ale ono tomu tak v skutočnosti nie je.

Ako by ste zhodnotili v krátkosti tento školský rok? Bol veľmi rýchly, plný všelijakých aktivít a v neposlednom rade úspešný pre celú školu.

(prváci)

Entrevista con Javier

Javier, profesor matematiky a fyziky , ktorý na našom gymnáziu učil, po šiestich rokoch odchádza zo Slovenska. Pripravili sme pre vás otázky ohľadne jeho pobytu v našej krajine, na ktoré nám s radosťou odpovedal.

¿Podría contarnos qué impresiones tuvo después de venir a nuestro país hace 6 años?
Lo primero que vi de Eslovaquia fue la estación de autobuses de Bratislava. Después un taxista me cobró 14 € para llevarme a la estación de trenes, que fue lo segundo que vi. Así que las primeras impresiones no fueron buenas. Afortunadamente todo mejoró cuando conocí a mis compañeros de entonces (Petra y José entre ellos) y a los alumnos :-) Desde entonces muchas cosas han mejorado en Bratislava y en Nové Mesto.

¿Puede contarnos alguna anécdota de sus primeros años, algo que le sorprendiese?
Vengo de un país diferente a Eslovaquia en muchos sentidos, algunas cosas me gustan más aquí y otras en España. Al principio me sorprendió para mal la forma de conducir (casi me atropellan varias veces los primeros días). En cambio la actitud de los alumnos me resultó muy positiva, siendo amables e intentando ayudarme. Recuerdo haberme reído mucho cuando una alumna me explicó el significado en eslovaco de la palabra que en español nombra a una línea que no es recta...

foto: Majulo Šickech

¿Ha visto muchos sitios de este país? ¿Cuál de ellos destacaría y por qué?
Creo que sí he visto bastantes sitio de Eslovaquia, aunque aun hay sitios que me gustaría conocer y no conozco. A mi me gusta mucho la naturaleza, y me encantan los bosques de Eslovaquia. Por ejemplo, me pareció precioso el bosque de Kamena, y está a solo unos minutos del instituto. Yo destacaría especialmente Polonini, y los Bajos Tatras. Pero también me gustan mucho los castillos en ruinas que hay en muchos sitios. Recuerdo especialmente la primera vez que fui a Tematin o a Sul'ov, me encantaron el camino para llegar y las propias ruinas.

Sabemos que Ud. ha visitado muchos sitios de interés histórico y cultural. ¿Qué es lo que más le ha gustado?
Como dije antes, me encantan los castillos en ruinas, por las propias ruinas y también muchas veces por el camino para llegar a ellas. Los pueblos que más me gustan de Eslovaquia son Čičmany y Bardejov. También Vlkolinec, Banská Štiavnica o las iglesias de madera cerca de Svidnik me gustaron mucho.

¿Ha escuchado la música eslovaca? ¿ Conoce algunos intérpretes o grupos eslovacos? ¿O tiene alguna canción preferida eslovaca? Algo he escuchado, pero reconozco que no conozco casi nada. Me gusta investigar sobre lugares y paisajes, pero en música soy muy poco experimentador.

Sabemos que ha estudiado eslovaco. ¿Qué tal le parece nuestra lengua?
¿Era capaz de comunicarse sin problema con los eslovacos?
Hablar y entender bien un idioma extranjero es difícil. A veces, si el idioma está relacionado con el tuyo, puede ser más fácil, pero si no yo creo que todos los idiomas son difíciles y se necesita trabajar y esforzarse. Para mi el eslovaco es difícil, pero las cosas fáciles no son interesantes :-)
Me gustaba estudiar eslovaco, y he aprendido lo suficiente para sobrevivir, pero menos de lo que me gustaría. No haber aprendido a hablar bien eslovaco es una de mis mayores decepciones después de estos años aquí.
¿Echará de menos Eslovaquia?
Claro. Como también echo de menos España. En realidad no se echa de menos un lugar, sino a las personas que has conocido allí. Si no llegas a tener una relación fuerte con algunas personas de un lugar, el lugar nunca será importante.
Tiene pensado volver algún día?
No sé a qué se refiere la pregunta. Si se efiere a venir de visita a ver a mis amigos, claro que sí vendré de vez en cuando. Si se refiere a si volveré a vivir en Eslovaquia, eso lo veo difícil.
¿ De qué y de quién se recordará cuando no esté aquí?
He hecho muy buenos amigos en Eslovaquia, algunos eslovacos y algunos españoles; a algunos les conocéis, porque son o han sido profesores aquí, y a otros no. Si les nombro a todos la entrevista sería muy aburrida :-)
¿Quién le ha hecho la vida más agradable en Eslovaquia?
¿Y al contrario, hay alguien que te haya amargado tu vida de aquí?
Nadie te amarga la vida, te la amargas tú sólo. Si alguien se porta mal conmigo o no me gusta cómo es, intento ser respetuoso y convivir de la mejor manera posible. Pero el resto del tiempo intento estar lo menos posible con esa persona y no dar importancia a sus opiniones. A mi me no me importa nada lo que piensa de mi la gente que no me conoce y no es importante para mi. Así nunca me podrán amargar.
Seis años es un periodo de la vida de una persona relativamente largo.
¿Cuáles son los aspectos positivos y los negativos de su vida que ha pasado en Eslovaquia?
Los aspectos positivos es que la mayor parte del tiempo que he estado aquí he disfrutado de mi vida y lo he pasado bien. He aprendido muchas cosas nuevas, tanto del mundo como de mí mismo, he viajado y he conocido gente maravillosa. La parte más negativa es tener a mi familia y a mis amigos de España tan lejos, a veces ha sido muy difícil.
¿Se acuerda de alguna anécdota especial u original del ambiente escolar?
Lo que ya conté de la explicación de esa palabra que en español nombra a una línea no recta es algo que recordaré siempre, me reí mucho. Me resultaron muy sorprendentes cosas como la stužková o la maturita. Quizá lo más extraño que he vivido en el instituto fue el primer año, ya que a la vez que yo vino una profesora española que estaba bastante loca. Ahora me río cuando lo recuerdo, pero en aquel momento fue una experiencia extraña y difícil.
¿Qué opina sobre el sistema escolar eslovaco? ¿Y sobre el sistema bilingue?
Yo me alegro de que exista, gracias a ello pude venir aquí :-) Me resulta extraño que queráis estudiar en español, pero es verdad que si sabes hablar bien uno o dos idiomas extranjeros (además del inglés) tienes muchas más posibilidades en el futuro. Pienso que los alumnos sois muy valientes y entiendo que es difícil estudiar estas asignaturas en español, pero estoy seguro que en el futuro será muy bueno para vosotros.
¿Ha hecho muchas amistades en Eslovaquia? ¿Se ha relacionado con muchos eslovacos?
Esta pregunta está contestada ya entre las preguntas anteriores.

¿Por qué ha decidido ir a trabajar a Canadá? ¿Qué hará allí?
Como mi trabajo en Eslovaquia se termina, tengo que buscar otras cosas para el futuro. España tiene otro programa parecido a éste de las secciones bilingües en Estados Unidos y Canadá. Eché una solicitud para Canadá, me hicieron una entrevista y parece que les gusté. Canadá es un país que me parece muy interesante, también tiene una naturaleza muy bonita, y es una sociedad muy avanzada y multicultural. Además el sistema educativo allí es muy moderno y avanzado, y espero aprender mucho allí. Además me gusta tener nuevas experiencias, y ver cómo son las cosas en otros sitios. Allí también seré profesor en un instituto bilingüe, enseñaré a alumnos más jóvenes que vosotros matemáticas en español y ciencias naturales en inglés.
¿Tiene algunos planes especiales para los siguientes años?
Seguir intentando disfrutar la vida y ser feliz.
Con los alumnos del primer ha ido de excursión de esquí este año. ¿Qué tal su experiencia con los esquís y con las pistas nevadas? ¿Volverá a esquiar?
No era la primera vez que esquiaba (ya fui varias veces a esquiar aquí en Eslovaquia), pero es verdad que sabía muy poco. Me vino muy bien, aprendí bastantes cosas (antes del accidente) y disfruté. Me gustaría mejorar, y creo que en Canadá no faltará la nieve :-)
¿Ha hecho alguna vez algún curso de teatro o algo parecido? ¿O dónde podríamos buscar el origen de sus „show" tan típicos de Usted?
No. Me gusta mucho el cine, e hice un curso de cine de dos años, pero para aprender más sobre películas y sobre cómo se hacen, no para ser actor. Siempre me ha gustado el teatro también, pero sólo como lector o espectador. No sé a qué se refiere lo de mis „shows", me lo tendréis que explicar :-)
Si pudiera, ¿se quedaría más tiempo en Eslovaquia? No lo sé, la verdad. Desde que llegué aquí, y sobre todo los dos últimos años, yo ya pensaba que tendría que marcharme este año, y no me he planteado la posibilidad de quedarme. Si la vida hubiera puesto en mi camino algo diferente, a lo mejor me habría quedado, pero ahora prefiero no pensar en ello. Pensar en marcharme me entristece, pero también tengo ilusión por lo que me espera en el futuro. No se puede tener todo en la vida y en algún momento hay que tomar decisiones difíciles como ésta. Lo que me traiga el futuro, lo iré descubriendo por el camino.

foto: xx

¿Cómo ve a nuestro centro en 10 años? Si alguien me hubiera preguntado esto hace dos años, habría dicho que muy mal. Pero ahora creo que han mejorado muchas cosas y pienso que el instituto estará bien. Habrá momentos mejores y peores, aparecerán más institutos que harán la competencia al nuestro y también hay cada vez menos personas en edad de ir al instituto, pero creo que siempre hay gente interesada en cosas como las que ofrece nuestro centro. Yo al menos deseo que vaya bien, porque este instituto es un poco „mi instituto"
¿Podría dejar algún recado a los alumnos y a sus compañeros de nuestro instituto?
Yo no creo tener más razón que otras personas o ser más listo que nadie. Cada uno debe hacer su vida y tomar sus decisiones, así que no creo que pueda dar consejos ni dejar recados a nadie. Lo que realmente os deseo a todos es que seáis felices y disfrutéis la vida. Y espero que me lo contéis de vez en cuando y compartáis un poco de esa felicidad conmigo.

(Mgr. Petronela Bombová a žiaci prvého ročníka)

Rozlúčka s maturantmi

V stredu 18.5. 2016 sa v budove nášho bilingválneho slovensko-španielskeho gymnázia rozlúčili pred odchodom na akademický týždeň s nižšími ročníkmi a učiteľským zborom naši maturanti. Všetci sme vyšli z tried na začiatku druhej hodiny za sprievodu piesne znejúcej z rozhlasu. Zhromaždili sme sa pri sedačkách a čakali na ostatných. Prišli vyobliekaní maturanti a predstúpila pani riaditeľka, ktorá mala príhovor ako prvá a tiež rozdala niektorým maturantkám odmeny za úspešné reprezentovanie školy či výborný prospech. Potom pokračoval pán profesor José Antonio Cases Ares, ktorý bol triednym profesorom piatakov. Svoj príhovor predniesol v slovenčine aj v španielčine. Motivoval v ňom svoju triedu a vymenovával mnoho braných učív, ktoré sa im ešte môžu postaviť do ich cesty životom. Po ňom sa končiacim žiakom prihovárala jedna prváčka, Katka Kucharovicová. Pri nasledujúcich príhovoroch samotných piatakov zostalo nejedno oko vlhké od sĺz. Vymenovávali zážitky a spomienky, ktoré im ostali po piatich rokoch štúdia a ďakovali svojim profesorom, každému jednotlivo, ale aj všetkým naraz. Nakoniec sa šli zvečniť na spoločnej fotografii sami, potom so svojim triednym profesorom a nakoniec aj s pani profesorkou Bombovou.

foto: Arielle Fábianová

(Natália Helíková, 1.ročník)

Festival Aničky Jurkovičovej

Cesta za kultúrou? Ako inak ju absolvovať ako po ceste Aničky Jurkovičovej? Ako by to vyzeralo, keby vynecháme tohtoročný festival? Nie, nie... Aj tohto roku sa naše bilingválne gymnázium zúčastnilo festivalu venovanému našej prvej slovenskej herečke, rodáčke z Nového mesta nad Váhom. Bolo to 11. apríla, keď nám prišli oznámiť, že ideme do divadla na toto podujatie. Samozrejme, bolo vidieť pár prekvapených a očami prevracajúcich tvárí, ale i tak sme poslušne kráčali za našimi profesorkami tých pár metrov k veľkej oranžovej budove, kde na nás za veľkými rekvizitami a oponou čakali herci. Netrvalo dlho a usadili nás na mäkké sedadlá v novomestskom kultúrnom dome. Všetky miesta sa pomaly zaplnili a zhasli svetlá, čo malo všetkých ukecaných študentov, prípadne učiteľov utíšiť a upozorniť na začiatok predstavenia. Predstavenie trvalo približne hodinu a pol a vtiahlo nás do života tejto významnej osobnosti. Veď keby nebolo jej, možno by doteraz hrávali na Slovensku divadlo len muži. A o tom bolo aj predstavenie s názvom Jurkička, čo bola jej prezývka z detstva. Anička, ako mladé cieľavedomé dievča asistujúce v divadle, veľmi túžila po účinkovaní v divadelnej hre, no muži ju len vysmiali. Jedného dňa však stretla pani z budúcnosti a tá ju vzala na prechádzku časom. Navštívili pravek, kde sa chudáci neandrtálci snažili o svoje prvé dažďové tance, staroveké Grécko a slávneho Williama Shakespeara v Anglicku, ale tiež renesančné obdobie. Vďaka tejto zvláštnej osobe sa chcela dostať do divadla ešte viac a na konci sa jej to skutočne podarilo. Predstavením nás sprevádzal divadelný súbor Masky z Ilavy pod vedením pani Jany Trenčanovej, ktorá zohrávala i úlohu rozprávača. Za tlieskania davu sa znova zažali svetlá a ľudia pomaly odchádzali. Väčšine opýtaných sa predstavenie páčilo a boli spokojní.

(Radoslava Oklepková, 2. ročník)

„Bez rodiny sa človek trasie od zimy v nekonečnom vesmíre.“ – A. Maurois (Diskusný príspevok o význame rodiny v súčasnom svete)

Vážení prítomní,

dovoľte mi prispieť do tejto diskusie svojím názorom na tému významu rodiny v súčasnom svete. Podľa mňa význam rodiny dlhodobo upadá. Mohli by ste mi protirečiť, že práve naopak, všade sa v poslednej dobe rodina vyzdvihuje, veď manželstvo je dokonca uzákonené v ústave, alebo že strana Sme rodina sa dostala do parlamentu.

Áno, to nemôžem poprieť. Silnejú aj hlasy, ktoré rodinu podporujú, ale nie je ich veľa. Omnoho viac ľudí dôležitosť rodiny ako takej spochybňuje. Možno nie naschvál či nejako otvorene, ale predsa.

Ak by sme sa pozreli do štatistík ohľadom manželstiev, zistili by sme, že sa uzatvára čoraz menej manželstiev a ešte menej ich aj vydrží. Rozvodovosť na Slovensku, no myslím si, že nielen u nás, je veľmi vysoká. Možno sa zdá, že manželstvo a rodina spolu až tak nesúvisia, no opak je pravdou. Manželstvo je, alebo by aspoň malo byť, základom rodiny. A napriek tomu je množstvo rodín rozdelených, deti žijú len s otcom či matkou.

No v súčasnosti je aj iný trend. Kedysi, keď sa dvaja ľudia (muž a žena) milovali, zosobášili sa a mali deti. Slobodné matky boli vtedy hanbou a aj rozvody neboli práve obľúbené. Ale dnes sa hranice posunuli úplne inam. Páry majú často najprv dieťa a až potom svadbu, alebo ešte lepšie nevezmú sa vôbec. Povedia si, že manželstvo je len zdrap papiera, veď vernosť a lásku si môžu sľúbiť aj tak. Ale viete, ako to chodí. Sľuby sa sľubujú, blázni sa radujú. Keď partneri nie sú zosobášení, nič ich pri sebe nedrží. Jeden z nich môže kedykoľvek odísť, veď neboli manželia, chceli slobodný vzťah. Aj odchod je slobodné rozhodnutie. Ak v páre nie sú deti, nie je to až také hrozné, no čo ak odíde otec „rodiny“?

Manželstvo okrem toho, že ho ustanovil Boh, čo znamená, že je dobré, plní aj právnu funkciu. Ak by sa jednému z manželov niečo stalo, nedajbože by zomrel, všetko, deti aj majetok, prechádza na druhého, spolu so zodpovednosťou. No ak manželia nie sú, s vybavovaním v takýchto prípadoch bude veľa problémov a majetok pôjde pokrvným príbuzným.

Manželstvo nie je základom rodiny len tak pre nič za nič. Manželstvo totiž poskytuje istoty. Istotu, že keď sú dvaja, majetok aj deti sú zabezpečené a tiež poskytuje bezpečie, lásku, radosť, pochopenie a podporu. Presne to je to, čo má rodina robiť a čo potrebujú aj deti. Pre ich zdravý psychický vývin nie je dobrý stav neistoty, že čo ak tu už zajtra oco či mama nebudú? Dieťa potrebuje lásku, pokoj a prijatie.

Rodinu však netvoria len deti a rodičia. Sú tam aj babky, dedkovia, ujovia, tety, bratrancovi, sesternice… Aj tí sú dôležití a ak spolu dobre vychádzajú, je to super. Bohužiaľ to tak väčšinou nie je. Túto rodinu – pokrvných príbuzných si však nevyberáme a ani nerozhodneme, ako budú vyzerať. Ale môžeme rozhodnúť o našom partnerovi a o tom, do akej rodiny, akého prostredia sa dostanú naše deti. Nakoniec by som vás chcela vyzvať, aby ste sa aj vy zamysleli nad svojou rodinou, nad vašimi postojmi. Ďakujem, že ste venovali pozornosť môjmu názoru.

(Natália Hložková, 1.ročník)

„ Najjasnejšie pojmy sú často zatemňované zložitými úvahami.“ – Cicero (Úvaha)

Ľudia vo všeobecnosti majú sklony všetko skúmať a analyzovať. Zamýšľajú sa nad každou maličkosťou. Každý nový podnet prináša tisíce myšlienok. Tieto myšlienky súvisia s radosťami či starosťami nášho života. Každý rozmýšľa o svojich blízkych, o láske, radosti, smútku či budúcnosti. No nerozmýšľame nad tým občas až príliš?

Som si istá, že ak by niekto nazrel do mojej hlavy, videl by poriadny zmätok. Zmätok pocitov, myšlienok, ba dokonca vedomostí. Tiež som si istá, že to tak má väčšina ľudí. Každá z vecí v našej hlave je určite dôležitá. Naše pocity nám pomáhajú utvárať si názory. Nové vedomosti nám pomáhajú prežívať v tomto preinformovanom svete.

Zamyslime sa však nad tým, že pojmy ako šťastie, smútok, láska, rodina či budúcnosť sú vo svojej podstate pojmy jednoduché.

Každý človek je šťastný, ale niektorí to nevidia. Šťastní nemusíme byť len vo veľkom dome s drahým nábytkom alebo v drahom aute. Šťastní ľudia sú takí, ktorí sa tešia z maličkostí. Sú šťastní, lebo majú čo jesť, kde bývať a majú milujúcu rodinu. Takéto veci sú však pre niektorých akoby nepodstatné. Neuvedomujú si pominuteľnosť vecí. Aj to, čo sa zdalo byť dokonalé, môže skončiť v troskách. To, ako ľahko sa dá z úplného vrcholu spadnúť na samé dno.

Podobne je to aj s láskou. Láska je jednoduché slovo a jednoduchý pocit. Či je to láska súrodenecká, láska medzi partnermi alebo láska medzi rodičmi a deťmi. Stále je to „tá istá láska”, tak isto jednoduchá. Milovať a byť milovaný je asi najkrajší pocit. Je to pocit, ktorý chce cítiť každý. Mnohí ľudia sa nad láskou príliš zamýšľajú. Hľadajú tam akési chytáky či háčiky. Ale v láske žiadne nie sú. Buď niekoho milujeme celého, s chybami a takého aký je, alebo ho nemilujeme vôbec. A to je celé. Ďalší z pojmov, ktoré nám zamestnávajú myseľ najčastejšie, je budúcnosť. Som presvedčená, že každý človek sa aspoň raz zamyslel nad svojou budúcnosťou. Čo bude o desať rokov? Čo sa stane o rok? Čo sa stane zajtra? Občas si myslím, že je to trocha zbytočné. Keď budeme akokoľvek rozmýšľať čo sa stane zajtra, neprídeme na to. Každý deň je pre nás nová výzva, nová šanca a čokoľvek to môže ovplyvniť. Cesty životom sú nevyspytateľné a každý deň sa ocitáme na životných križovatkách, kde sa musíme rozhodnúť. To, ako sa rozhodneme, ovplyvní smer našej cesty životom. Občas z cesty vybočíme, niekedy sa vrátime na tú pôvodnú, no niekedy vďaka tomu odbočíme na lepšiu. Preto si myslím, že by sme nemali príliš rozmýšľať o budúcnosti. Rozmýšľajme len o veciach, ktoré v budúcnosti ovplyvniť môžeme, ale tie, čo nemôžeme, nechajme tak. Príde, čo prísť má. Zložité úvahy o jednoduchých veciach sú podľa mňa celkom zbytočné. Napríklad ak nám niekto povie, že vyzeráme pekne, poďakujme. Veľakrát o takomto komplimente uvažujeme hodiny. Tieto zložité úvahy iste pozná každá žena. Myslel to ten človek úprimne? Neuťahoval si zo mňa? Aj takéto otázky nám napadajú. Ale keď nám niekto povie, že vyzeráme dobre, jednoducho vyzeráme dobre.

Život je sám o sebe krásny. Krásny a jednoduchý. Tú krásnu jednoduchosť by sme preto nemali kaziť zbytočnými úvahami o krásne jednoduchých veciach. Aj Cicero povedal: „Najjasnejšie pojmy sú často zatemňované zložitými úvahami.” Tak neuvažujme o všetkom ako keby to bola jadrová fyzika, ale tešme sa. Radosť zo života a z maličkostí je tá najkrajšia a najúprimnejšia.

(Daniela Ozimá, 4. ročník)

Despedida de los del quinto

foto: Alena Shayová

Estimada señora directora, estimado colectivo de profesores y estimados alumnos:
En estos momentos me encuentro ante ustedes en calidad de tutor de los estudiantes del quinto curso de nuestro instituto, que se van a presentar en unos días a los exámenes de bachillerato. Ante ustedes se encuentra un colectivo de estudiantes que, en cierto modo, A SU MODO, son especiales y siempre lo serán, por lo menos para mí. Hemos vivido juntos grandes, pequeños y pequeñitos momentos, agradables y menos agradables, pero para mí inolvidables. No voy a mencionar los nombres de estos estudiantes, todos los conocemos, no voy a individualizarlos. Cada uno de ellos es él mismo o ella misma, pero todos ellos pueden sentirse orgullosos porque finalmente lo han conseguido. Ya les falta, probablemente lo peor, esos TERRIBLES EXÁMENES DE BACHILLERATO. Todavía tendrán que luchar en batalla feroz contra molinos de viento que para ellos son ahora gigantes: malvadas frases, malignas perífrasis morfemas y proposiciones/ preposiciones o qué, horribles Austrias menores o Mayores y bandos de fascistas y republicanos, diablos barrocos y realistas o de Posguerra les intentarán confundir …. los logaritmos o las derivadas les atacarán sin cesar y les perseguirán y las leyes de Mendel, las monocotiledóneas o las bacterias les impedirán el paso. Para algunas sus enemigos serán el Wolframio, las reacciones termoquímicas o los moles. Y para muchas los magos are coming from England and USA with their grammar schools, thanksgiving, dimes, nickels and pennies. Tres de ellos se perderán por encantamiento en las montañas del Everest o en los desiertos del Sahara. Para terminar, me gustaría constatar, queridos estudiantes, que seguramente saldréis de tanta batalla mejor que don Quijote y espero que finalmente podréis continuar vuestras aventuras contra otros enemigos reales o no. Desde luego, deseo que de aquí os vayáis felices y estoy convencido de que no nos defraudaréis ni os defraudarís a vosotros mismos a la hora de demostrar lo mucho que habéis leído y asimilado.

(Mgr. José Antonio Cases Ares)

Vážený profesorský zbor, milí spolužiaci!
Čas letí naozaj rýchlo. Ani sme sa nenazdali a 5 rokov, ktoré sme strávili na tejto škole ubehlo ako voda. Hodina matiky či španielčiny sa nám niekedy zdala nekonečná a počas hodiny sme chceli čas posunúť dopredu. Teraz by sme si ale priali ten čas vrátiť späť a opäť prežívať tie bezstarostné chvíle plné zábavy, ktoré sa nám vždy budú spájať s našou školou. Náš prvý deň v tejto škole bol naozaj zvláštny. Nepoznali sme sa a hlavou nám prebiehali myšlienky typu: Čo sú toto za ľudia? Ja chcem ísť už radšej domov... To som ešte netušila, že dnes budem môcť povedať, že lepší kolektív som si nemohla priať. V našej triede sa stretli rôzne charaktery, ale našli sme si k sebe cestu a niektoré priateľstvá, ktoré sme získali sú naozaj na celý život. Budú mi chýbať tie momenty, keď som ráno prišla do školy o ôsmej a v triede boli dvaja ľudia, lebo tí ostatní zaspali. Budú mi chýbať tie naše prestávky, keď sme sa podelili o jedlo a spolu sme sa smiali, spievali alebo sme sa kolotočovali vonku na ihrisku pred školou. Budú mi chýbať všetky naše výlety, lyžiarske, chaty a diskotéky, aj keď viem, že sa ešte na mnohých stretneme. Bude mi chýbať to, že ak som mala nejaký problém, v našej triede som vždy našla ľudí, ktorí ma podporili a poradili mi. Budú mi chýbať momenty, keď sme sa smiali až nás bolelo brucho. A takých bolo naozaj nespočetne veľa. Budú mi chýbať všetky hodiny, pretože nás učili tí najlepší učitelia, na ktorých určite nezabudneme a budeme spomínať len v tom najlepšom.

Pani riaditeľka, ďakujeme vám za tú obrovskú podporu a pomoc, ktorú ste nám dali tento rok, či už keď sme posielali prihlášky na vysoké školy alebo vždy sme za vami mohli prísť aj s osobnými problémami a vy ste sa o nás vždy bez váhania postarali. Táto škola môže byť hrdá na to, aké má vedenie.

Pani profesorka Bombová, v prvom ročníku sme s vami strávili dosť času na to, aby sme si vybudovali pekný vzťah a na Vaše hodiny vždy spomíname s úsmevom. Napríklad, keď sme na španielčine mali spievať koledy, ale nikto nespieval. Aby sme si vás na ďalšej hodine udobrili, tak sme sa nastúpili do radu, a keď ste prišli do triedy, tak sme spustili „Peces en el río“. Ďakujeme, že sa o nás zaujímate a pomáhate nám. Máme vás radi a prajeme Vám hlavne veľa zdravia pre celú vašu rodinku.

Obrovské vďaka patrí aj nášmu najobľúbenejšiemu angličtinárovi, pánovi profesorovi Kucekovi. On nás celý rok motivoval a dodával nám dobrú náladu. Keď sme boli úplne bez energie, práve jeho hodina spôsobila, že deň sa stal odrazu lepším. Budú nám chýbať jeho vtipy a smiech, vďaka ktorým sme vždy na chvíľu mohli zabudnúť na starosti maturitného ročníka. Aj on nám bude veľmi chýbať.

También queremos darle muchas gracias a Susana. Este aňo hemos tenido clases de literatura e historia contigo. Sabes que historia no nos gusta mucho, pero las clases de literatura sí que fueron interesantes y echaremos de menos no solo las clases contigo, sino también te echaremos de menos a tí. Eres una persona muy buena que nos ha dado muchos conocimientos este curso. En la primera copla de Jorge Manrique se habla de la fugacidad de tiempo. El tiempo pasa muy rápido y antes de que nos hemos dado cuenta este curso ya está a punto de acabarse para nosotros. Susana, te deseamos todo lo mejor. Te lo mereces.

Uno de los profesores más importantes para nosotros es Javier, con el que hemos sobrevivido 5 aňos de clases de física y mates. Aunque parece que no mostramos mucho interés por sus asignaturas, le queremos mucho a él. Echaremos de menos a sus chistes y aunque se vaya de Eslovaquia, esperamos verle algún día.

Milý José.. čo povedať. Za tých 5 rokov sme toho prežili veľmi veľa. Teba ako triedneho by sme nevymenili za nikoho iného a ďakujeme ti za všetku tvoju pomoc, aj keď sme si občas neuvedomili, že si pre nás vždy chcel len to najlepšie. Hoci si nás zo začiatku trochu podceňoval a častokrát si bol viac vystresovaný než my, ďakujeme ti za motiváciu, ktorú si nám dodával teraz pred maturitou. Bude čudné, keď už ráno nepôjdeme do školy a neuvidíme ťa ako si vykračuješ s Coca-colou, keď už nebudeme počuť tvoju „chosečinu“ a nikto si od nás už nebude pýtať „ošpravedlnenky“.

Milí spolužiaci, vážte si ešte tie roky, ktoré máte pred sebou na tejto škole, lebo vás tu učia tí najlepší a užívajte si to, lebo stredná škola sú tie najkrajšie bezstarostné roky. Ešte raz za všetko ďakujeme a vidíme sa na maturite.

(Aneta Holičová , 5. ročník)

Divadlo v Prahe

foto: web stránka Consejaría de Educación de Polonia

V dňoch 18.-23.4. 2016 sa v Prahe konal Medzinárodný divadelný festival španielskych bilingválnych škôl. Nakoľko sa našej škole, Bilingválnemu slovensko-španielskemu gymnáziu v Novom Meste nad Váhom, podarilo vyhrať Národný divadelný festival, ktorý sa predtým konal v Bratislave, mali sme možnosť sa ho zúčastniť. Pod vedením pána profesora Javiera Castro Bayón 17. apríla začala naša cesta na vlakovej stanici v Novom Meste nad Váhom. V Prahe nás už čakala ,,tútorka" Karolína, ktorá mala na starosti našu skupinku počas celého nasledujúceho týždňa. Ubytovaní sme boli v jednom penzióne, kde bolo už od začiatku počuť vravu viacerých národov- Rusov, Poliakov, Čechov, Rumunov, Bulharov, Maďarov, ale i našich Košičanov. Hlavnými organizátormi festivalu boli Pilar Barrero García (Agregada de Educación de la Embajada de España en República Checa) a Joaquin Tamara Espot (Consejero de Educación de la Embajada de España en Polonia). Celkovú organizáciu si dovolíme zhodnotiť na jednotku. Okrem samotných divadelných predstavení, ktoré boli na vysokej úrovni, sme mali možnosť spoznať Prahu, pretože bolo pre nás zorganizovaných viacero výletov. Nachodili sme nespočetné množstvo kilometrov cez Hradčany, Staré Mesto, no nemohlo chýbať ani Národné divadlo či Karlov most. Večer mal svoje miesto vysvietený „Václavák" a trdelník v ruke. Vo štvrtok 21. 4. nás čakalo naše vystúpenie, ktorému predchádzala generálka. O 15:00 sme už spoločne, všetky plné nadšenia, stáli na pódiu. V našom tíme mali najdôležitejšiu úlohu práve naši učitelia, ktorí nás pripravovali- Javier Castro Bayón a Susana Valle Carrón, ktorí boli stále s nami a podporovali nás. Vystúpenie sa nám podarilo dokonca ešte lepšie ako v Bratislave.

foto: web stránka Consejaría de Educación de Polonia

Posledný deň nášho pražského pobytu sme strávili s profesionálnym divadelným režisérom a autorom divadelných diel Carlosom Be, ktorý nás mal zasvätiť do profesionálneho divadla, tiež pozeraním posledných divadelných predstavení, ale i preberaním diplomov. Večer sme sa všetci spoločne stretli na rozlúčkovej diskotéke, kde sa naše nové priateľstvá zocelili. Časté nácviky? Mnoho učenia sa textov? Toto všetko stálo za to! Bola to jedna z najlepších skúseností, ktorá sa len ťažko dá vysvetliť slovami. Týždeň v Prahe so skvelou partiou ľudí, úžasnými profesormi, novými kamarátmi. Čo viac si môžeme priať? Tvrdo sme dreli a sme veľmi rady, že sa to oplatilo. Táto súťaž nám ponúkla príležitosť zažiť niečo nové a neopakovateľné. Nikdy na to nezabudneme!

(Blanka Kucharovicová, Eliška Trpíšková,4.ročník)

Módna polícia

Druháčka Soňa svojím oblečením priniesla do našich chodieb letnú atmosféru. Zvolila modernú sukňu s áčkovým strihom, ktorá jej zvýraznila úzky pás a lichotila jej postave. Chválime vzor sukne, ktorý Soni pristane. Čierno-bielou kombináciou sa nič nedá pokaziť a tak neurobila krok vedľa ani pri výbere bieleho krátkeho topu. Outfit doplnila bielymi teniskami, ktoré ladili s topom. Zopnuté vlasy upútali pozornosť na jej opálenú tvár. V tomto prípade platí pravidlo, že menej je viac a dávame palec hore za malé okrúhle náušničky. Oceňujeme zlatý úsmev a celkový dojem hodnotíme veľmi pozitívne.

foto: Ivana Masárová

Ďakujeme dievčatám za ochotu a fotky!

foto: Ivana Masárová

Druhú časť tohto vydania módnej polície tvoria štvrtáčky Viki a Lucka. Viki si obliekla tmavomodré rifle, ktorými stavila na istotu. Základom jej outfitu bolo bordové tričko s kvetinovou potlačou a nápisom. Náš pohľad sa upriamil na doplnky, obzvlášť na krásny náhrdelník a prsteň. Veľmi sa nám páčil Vikin rúž, ktorý zvýraznil žiarivý úsmev. Celé to zakončila hnedými balerínami s mašličkou. Základom Luckinho looku bolo vzorované tričko s trojštvrťovým rukávom ladiace s rifľami vínovej farby. Zaujal nás jej náhrdelník s farebným sloníkom. Dievčatá sa asi nevedomky farebne zladili a obe vyzerali naozaj skvelo.

(Ivana Masárová, Lucia Sedliaková, 2. ročník)

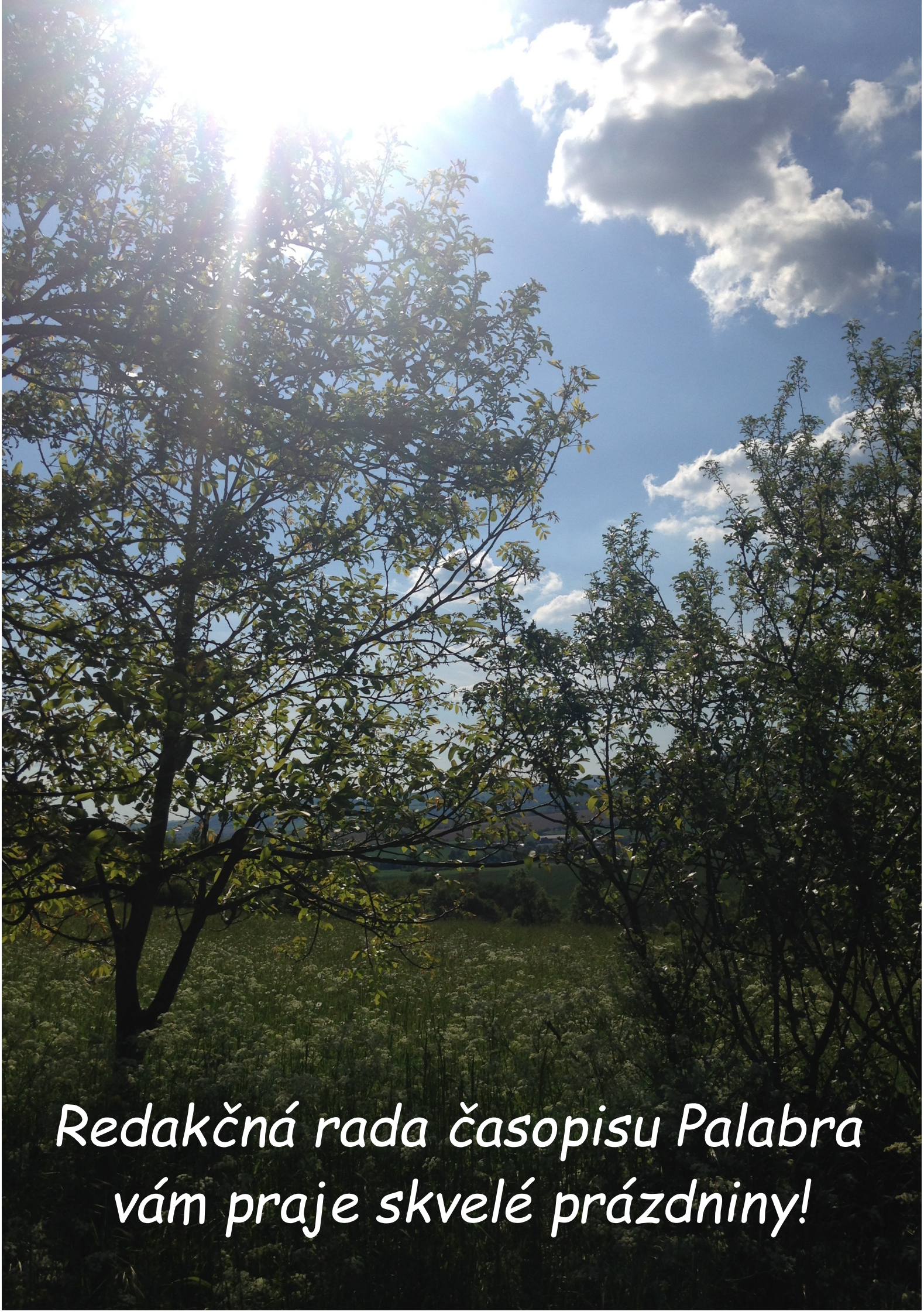
Redakčná rada časopisu Palabra
vám praje skvelé prázdniny!